

on, hvor de er i knibe, f.eks. på grund af et jord-skælv.

Jeg har beskæftiget mig noget med Taiwan gennem årene, men jeg må indrømme, at jeg, første gang jeg blev opmærksom på de her informationer ved fremsættelsen af et forslag som det her, syntes, det var grotesk, at vi har et land, der ikke kan få så vigtige informationer i krisesituationer, på grund af at man ikke er medlem af eller observatør hos WHO.

Så vi synes altså, at det er ærgerligt, hvis situationen er den, at man fortsat ikke kan drage nytte af det arbejde, der foretages i WHO. Vi skal huske på, at Taiwan jo er et højt udviklet samfundssystem, der tåler sammenligning med mange vestlige lande. Den gennemsnitlige levealder er 72 år for mænd og 78 år for kvinder.

Det er altså et veludviklet samfund, som på forskellig vis har opnået fantastisk gode resultater for sin egen befolkning. Derfor er det jo helt håbløst, hvis ikke vi er behjælpelige i de situationer, hvor vi kan være det.

Kl. 18.40

Så vil jeg komme ind på de argumenter, der har været fremført mod forslaget. Dem forstår jeg faktisk ikke. Der tales om, at det er vigtigt at bevare etkinapolitikken, og at den er en hindring for, at man kan sikre Taiwan observatørstatus. Men hvis en etkinapolitik er en hindring, hvordan kan det så være, at USA, der også fører en etkinapolitik, kan arbejde for, at Taiwan bliver observatør i WHO? Det er jo fuldstændig uforståeligt for i hvert fald almindelige mennesker, at USA på den ene side kan arbejde kraftigt for det, men at Danmark eller EU ikke kan gøre det.

Jeg må også sige, at jeg mangler svar på mine spørgsmål til ordførerne, der er imod forslaget: Hvad er det, man selv vil gøre, for at vi kan få den dialog i gang? Man undskylder sig lidt med, at det er et EU-spørgsmål, og at Danmark ikke kan gå enegang. Men hvad er det så, man vil gøre, for at Danmark ikke behøver at gå enegang, men kan gøre det sammen med de andre EU-lande?

Hr. Jeppe Kofod nævnte, at Socialdemokratiet jo ikke sidder i regering, og det tror jeg de fleste ved. Men hvad gjorde Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, da de sad i regering? Det er jo ikke særlig lang tid siden. Hvad gjorde de? Det var måske et interessant spørgsmål at få svar på her under debatten, men det kom der ikke noget

svaret på, og derfor er det jo grotesk at tale om, at man ikke sidder i regering, hvis man ikke gjorde noget ved sagen, da man sad i regering.

Danmarks liberale parti fremhæver, at vi skal være enige i EU. Her må jeg minde om, at Europa-Parlamentet inklusive Venstres medlemmer netop har lavet en vedtagelse om, at de vil arbejde for, at der skabes rimelige forhold for Taiwan. Man må altså erkende, at der føres to forskellige politikker, én i Europa-Parlamentet og én her i Folketinget. Det er lige til at blive forvirret af, og Venstre ved man i hvert fald ikke hvor man har i denne sag. Det er da helt klart.

Så vil jeg godt afslutningsvis sige, at det godt kan være, at der kan være mærkværdige årsager til, at man lige nu ikke mener, man kan støtte dette forslag, men jeg håber, at regeringen vil arbejde i EU-regi for, at vi i hvert fald på et tidspunkt kan få gennemført forslaget.

Den nuværende regering siger, at man er meget enig i en række af de synspunkter, der kommer fra amerikansk side. Vi har haft en debat tidligere i dag, som netop beviste sandheden af noget af det, og så var det jo nok meget rimeligt, at man også i spørgsmålet om Taiwan arbejdede sammen med USA i stedet for at arbejde sammen med nogle fodslæbende EU-lande, som åbenbart ikke vil være med til at give den observatørstatus. Lad os dog gå sammen med USA i en dialog – om det så er under eller efter det danske EU-formandskab, er ikke så afgørende for mig. Det, der er afgørende, er, at regeringen viser vilje til at løse problemet.

Hvis nogen skulle vise vilje til det, var det jo meget naturligt, at netop Danmark som et lille land, der har en tradition for at kunne påvirke tingene rundtomkring i verden på en god måde, fordi vi ikke er en stormagt, gik foran. Danmark var et af de første lande, der anerkendte de tre baltiske lande. Jeg tror, vi var nummer to efter Island, der gjorde det, og det havde en fantastisk effekt.

Lad os vise nogle udenrigspolitiske muskler her i Folketinget, vise fra regeringens side, at vi godt tør, selv om der er en stor nation i øst, nemlig Kina, der måske bliver lidt muggen. Men hvad vil de gøre ved det? Hvad vil de gøre ved, at lille Danmark foreslår, at Taiwan får observatørstatus i WHO? Det kan da ikke betyde det helt store. Lad os da gå foran, lad os vise nogle muskler, lad os da gøre noget fra dansk side i stedet for at sidde med korslagte arme.